

Som i 1972-loven er det et formål med loven at sikre, at udnyttelsen af råstofforekomsterne sker efter en samlet vurdering af samfundsmæssige hensyn. De hensyn, som loven skal varetage, fremgår af § 3.

De nævnte hensyn skal afvejes af amtsrådene og miljøministeriet i *planlægningen af råstofindvindingen*, henholdsvis fra landjorden og fra havbunden. De samme hensyn skal varetages i *administrationen af loven*.

Nr. 2.

Af hensyn til råstofknapheden foreslås i lovens formålsbestemmelse direkte angivet, at man med loven skal sikre en ressourceøkonomisk anvendelse af de resterende råstoffressourcer. § 6 indeholder en bemyndigelse til miljøministeren, hvorefter han med henblik på opfyldelsen af dette mål kan give nærmere regler for råstoffernes anvendelse.

Til § 3.

I § 3 nævnes de hensyn, som skal vurderes og afvejes imod hinanden ved administrationen af råstofloven ved afgørelsen af, om en tilladelse skal meddeles og i den forbindelse ved fastsættelsen af hensigtsmæssige vilkår.

Afvejningen af hensyn er efter ønske fra erhvervsorganisationerne gjort udtømmende, ligesom de angives i en særlig bestemmelse.

I afvejningen bør man bl. a. se på, hvilken samfundsmæssig nytte der er knyttet til den udnyttelse, hvortil der søges om tilladelse. Man må endvidere i forbindelse med fastsættelsen af vilkår vurdere omkostningerne for virksomhederne ved foranstaltningerne.

Afvejningen i forslagets § 3 af relevante samfundsmæssige hensyn er ikke helt identiske med 1972-lovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Det er nu særlig fremhævet, at der ud over ressourcernes omfang skal lægges vægt på en sikring af ressourcernes udnyttelse og på erhvervsmæssige hensyn, hvoraf beskæftigelseshensyn er en del.

Ordet »miljøbeskyttelse« erstatter formuleringen »risikoen for skader og ulemper i sundhedsmæssig henseende samt havforurening«. Ved ordet miljøbeskyttelse forstås i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven forebyggelse af forurening af luft, vand og jord samt støjulemper, såvel generelt som i forbindelse med en konkret ansøgnings behandling.

Endelig er de skovbrugsmæssige interesser og sandflugtsbekæmpelsen medtaget i opregningen.

Til kapitel 2.

Kapitel 2 indeholder bestemmelser om kortlægning og planlægning af råstofforekomsterne.

Til § 4.

En kortlægning af råstoffressourcerne vil være et nødvendigt grundlag for den i § 5 foreslåede råstofplanlægning.

Som fremhævet i beretningen »Råstoffressourcer og deres anvendelse« er de fleste af vore råstoffer kun til stede i begrænsede mængder, og det kan befrygtes, at bl. a. sten og grus vil blive en mangelvare inden for nogle få årtier. Et nærmere kendskab til ressourcernes omfang og beliggenhed må være en nødvendig forudsætning for vurderingen af, i hvilket omfang der må økonomiseres med de resterende ressourcer og dermed for vurderingen af, om en ansøgning bør imødekommes.

Endvidere vil kortlægningen være grundlag for region- og kommuneplanerne, som i forbindelse med afvejningen af anvendelsesmulighederne for landets arealer skal indeholde retningslinier også for anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden.

En nøjere kortlægning af forekomsterne både i jorden og i havbunden er endvidere ønskelig af hensyn til det berørte erhvervsliv og det offentlige anlægsvirksomhed, der derigennem kan blive i stand til at vurdere i hvilket omfang og i hvor lang tid, man fortsat kan basere sig på anvendelsen af indenlandske råstoffer og i tide indstille sig på at imødegå en eventuel mangelsituation.

Efter 1972-lovens § 2 »kan ministeren lade foretage undersøgelser af omfanget og beliggenheden af de forekomster i jorden og på søterritoriet, der er omfattet af loven«. Der forelå på tidspunktet for lovforslagets udarbejdelse i 1972 fra Danmarks Geologiske Undersøgelse et forslag til en kortlægning af overfladelagene med henblik på en lokalisering og afgrænsning af anvendelige og tilgængelige råstofforekomster.

Disse undersøgelser er ikke blevet iværksat. Der forelå endvidere et ikke realiseret forslag til et undersøgelsesprogram til kortlægning af havbundsforekomsterne i de indre danske farvande.

Med hensyn til de fremtidige undersøgelser foreslås i *stk. 1*, at miljøministeriet forestår en kortlægning af råstoffressourcerne på og i havbunden efter art, mængde og beliggenhed. Baggrunden herfor er, at forekomsterne er statseje, og bestemmelserne om tilladelse til optagning af sømaterialer både fra søterritoriet og kontinentalsoklen administreres af ministeriet. På grundlag af bl. a. en af miljøministeriet i Hjelm Bugt og Grønsond udført forsøgs-